

Oude taarten

(Die Drachentorte)

Blijspel in drie bedrijven

door

GUDRUN EBNER

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OUDE TAARTEN - DIE DRACHENTORTE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GUDRUN EBNER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2001 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Adam Steegs - banketbakker, die zwaar gebukt gaat onder de tirannieke heerschappij van zijn echtgenote

Viola - het lieve diertje, waarmee Adam het trouwboekje deelt; een oude taart, die tot aan d'r nek vol zit met venijn

Nathalie - hun aan de muziekkacademie studerende dochter, allang meerderjarig en daarom beslist niet genegen willoos naar moeders eigenzinnige pijpen te dansen

Ingrid Hambeukers - heeft pas de banketbakkerij van haar grootvader overgenomen en is daardoor de grote rivale van Viola geworden, zeker met betrekking tot het winnen van de jaarlijkse taartenwedstrijd

Lennart - haar man, 'n bureaufunctionaris en tevens lid van de commissie Ruimtelijke Ordening, die Viola 'n terras voor haar zaak moet toestaan van ongekende omvang, omdat ze hem met 'n blondje getrappeerd heeft en nu chantage pleegt

Mike - hun zoon, die het banketbakkersvak eveneens ambieert, maar ook de muziek is toegedaan, terwijl z'n hart ontstuimig klopt voor Nathalie; een, met twee zulke moeders, onmogelijke liefde

Trijn - ze wordt wel afgeschilderd als roddeltante, maar met 'n mens, dat alleen maar Viola als vriendin heeft en zich van die fles vitriool alles moet laten welgevallen, kan men alleen maar medelijden hebben

Pastoor - goedwillende parochieherder, die er best wel moeite mee heeft het zwarte schaap Viola en de gedeeltelijk gevlekte ooi Trijn, weer gebleekt en wel tot de kudde van de Heer terug te voeren

Verder is nog 'n acteur nodig, die drie verschillende piepkleine rollen kan invullen, namelijk die van bezorger, medewerker van het kadaster en politieagent.

DECOR:

Allerleedrie de bedrijven spelen op dezelfde plek, zonder decorwisseling, en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal.

De korte kant links geeft het voorfront te zien van bakkerij Steegs, compleet met etalage. De eenvoudigste realisatie is, het een en ander gewoon op de coulissen te schilderen. Ongeveer in het midden moet echter de functionerende deur zitten. Bezijden deze woning, dus links achter, is de verbinding met de buitenwereld, in de tekst steeds aangeduid met "op via achter", of "af via achter". Voor de rechtse korte kant geldt ongeveer hetzelfde, want dat is het voorfront van bakkerij Hambeukers. Deze beslaat echter de volle diepte, er is immers geen op- en afgang achter. In dit voorfront moet echter niet alleen 'n deur zitten, maar ook 'n raam, waardoor iemand naar binnen kan klimmen. Vóór deze woning is een bescheiden terras opgesteld, bestaande uit enkele tafeltjes met stoelen. De brede achterwand kan ook via beschildering gerealiseerd worden. Ze kan bijvoorbeeld 'n stadsmuur te zien geven, met op de achtergrond wat huizen en 'n kerktoren. Voor verenigingen, die over meer mogelijkheden beschikken, geldt echter, dat zij in plaats van de voorgestelde beschilderingen, ook voor andere oplossingen kunnen kiezen.

BIJZONDERHEDEN:

In het stuk zijn twee taarten nodig, die aan het eind gebruikt worden voor het betere gooi- en smijtwerk. Duidelijk, dat dit namaak kan zijn. Hetzelfde geldt voor enkele stokbroden, die extra stevig moeten zijn, omdat men er elkaar mee te lijf gaat.

EERSTE BEDRIJF

Adam: *(op uit links, in bakkerijkleding, zich uittrekkend en geeuwend)*
Owaaahhh!

Nathalie: *(ook op uit links, begint met 'n bezem vóór de winkel te keren)*
Ik wil hopen, dat je onderhand uitgegeeuwd bent, pa, want het zal zo langzamerhand tijd worden om ma van het station af te halen.

Adam: In plaats dat je een beetje medelijden met je arme vader hebt.
(sarcastisch) Ik sta werkelijk te popelen van ongeduld, om door je moeder weer aan de leiband gelegd te worden.

Nathalie: Je moet ma niet altijd zo zwart maken. Ze heeft ook haar goede kanten.

Adam: Blijft alleen de vraag waar.

Nathalie: Je bent zelf ook geen lieverdje. Alhoewel ik moet toegeven, dat ma de laatste tijd erg chagrijnig is.

Adam: Ze doet gadsamme niets liever, dan me de hele dag commanderen. Adam doe dit, Adam doe dat. Als ik eraan denk, dat ze d'r vanaf vandaag weer is, heb ik er nu al 'n wee gevoel van in m'n maag.

Nathalie: Dat wee gevoel kan ik me voorstellen. Als ma erachter komt, dat jij tijdens haar afwezigheid iedere avond hebt zitten te skaten en vannacht zelfs niet of nauwelijks in bed bent geweest, mag je je borst wel nat maken.

Adam: Dat kan ze me in elk geval niet meer afnemen.

Nathalie: En je vriend Lennart en meneer pastoor waren natuurlijk ook weer mee van de partij.

Adam: *(geschrokken)* Laat 't alsjeblieft niemand horen! Meneer pastoor zou er nog door in opspraak komen!

Nathalie: Daar maakt hij 't verdorie toch ook naar. Voor iemand in zijn positie past zo'n handelwijze absoluut niet.

Adam: Ik wil niet, dat je zo over 'm spreekt. Hij heeft nu eenmaal 'n zwak voor het schaatspel. 't Is immers ook maar 'n mens. Bovendien spelen we slechts om kleine bedragen en de winst verdeelt hij altijd onder de armlastigen van onze parochie.

Nathalie: In dat geval mag je jezelf dus als weldoener beschouwen en kun je het ma ook net zo goed opbiechten.

Adam: Hé zeg, voel jij je nog wel goed? Ma mag er nooit achter komen! Ik zal al genoeg met haar te stellen krijgen, als ze ontdekt, dat Ingrid *(nikt op rechts)* hiernaast 'n terras heeft geopend.

Nathalie: O ja, dat zal nog wat worden. Temeer, daar ma al jaren met hetzelfde idee rondloopt. En nu is mevrouw Hambeukers haar vóór geweest! En dat, terwijl ze elkaar toch al voortdurend in de haren zitten.

Dat kan nog spannend worden.

Adam: Ik begrijp niet, waarom ma altijd zo afgeeft op onze buurvrouw. Sinds zij de zaak van haar grootvader heeft overgenomen, is daar weer leven in de brouwerij gekomen. Ingrid staat, net als ik, ook 's morgens in alle vroegte in de bakkerij, terwijl ma zich dan nog 'n paar keer in d'r nest pleegt om te draaien.

Nathalie: Anderzijds is ze niet voor niets naar die beautyfarm gegaan, pa. Ze zat er helemaal doorheen.

Adam: Welja, ik zou er ook van hebben staan te kijken, als jij geen partij voor d'r gekozen had. Maar als je van d'r op je donder krijgt, als ze ontdekt, dat jij het met Mike hebt aangelegd, hoef je ook niet bij me te komen uithuilen.

Nathalie: *(onschuldig)* Ik weet niet waar je het over hebt.

Adam: Je denkt zeker, dat je vader doof en blind is, nietwaar? Niet, dat 't mij wat uitmaakt, integendeel. Maar je moeder heeft andere plannen met je. Met iets minders dan 'n academisch misvormde, hoef je bij haar niet aan te komen.

Nathalie: *(in nood)* Alsjeblieft pa! Als jij me niet verraadt, zal ik geen woord zeggen over dat nachtelijk skaten van jou.

Adam: *(gemoedelijk)* Welja, 'n beetje chantage kan er ook nog wel bij. Maar stel je eens voor, kind, dat ma in die restauratie-inrichting iemand anders ontmoet had en eens niet meer terug zou komen. Jeetje zeg, dat zou 'n opluchting zijn! Maar op zoveel geluk zal ik wel niet mogen rekenen.

Nathalie: Pa, alsjeblieft!

Adam: *(haar naäpend)* Pa, alsjeblieft! *(Ingrid op uit rechts, met wat kleedjes voor de tafeltjes, alsmede 'n paar vaasjes met bloemen)*
Goeiemorgen Ingrid.

Ingrid: Morgen samen.

Nathalie: Hoi, mevrouw Hambeukers.

Ingrid: En wat de morgen betreft: die kan van nu af aan alleen nog maar beter worden. Ik heb zo straks 'n telefoontje gehad van onze knecht. Die ligt alweer eens in de lappenmand. Nog 'n geluk, dat Mike vakantie heeft en nu kan inspringen.

Adam: Wees blij, dat je in hem 'n opvolger hebt en niet, zoals ik, 'n dochter, die liever studeert, dan dat ze bij ons in de zaak komt.

Nathalie: Het lokt me niet zo, om iedere morgen vóór dag en dauw uit m'n bed te moeten en bovendien wil ik muziklerares worden.

Ingrid: Nee, met muziek heeft Mike gelukkig niets te doen. Die wordt bakker.

Nathalie: *(naar links)* Pa, ik moet de winkel in de gaten gaan houden en zie jij maar, dat je op het station komt, anders staat ma hier zo met 'n

taxi voor de deur. *(af)*

Adam: *(meer in zichzelf)* Het zal toch zeker niets uitmaken "hoe" ze hier komt. Te vroeg is ze sowieso. *(tot Ingrid)* En, is Lennart ook al boven water?

Ingrid: Die is, zoals jezelf best weet, pas zeer laat in bed gekomen. Als jullie manskerels 'n spel kaarten zien, slaat 't verstand meteen op tilt.

Adam: Ingrid, daartegen moet ik, uit naam van alle deelnemers, protest aantekenen.

Ingrid: Och kom, het is toch altijd hetzelfde liedje met jullie! En de pastoor zal er ook wel weer bij zijn geweest.

Adam: Moet jij me eens vertellen wat er op tegen is, als de pastoor zo voor en na met ons 'n kaartje legt.

Ingrid: Ik zou er niets op tegen hebben, als hij op zijn beurt dan ook eens iets minder streng zou zijn voor ons vrouwen. Als je hem vanaf de kansel bezig hoort, mogen wij praktisch niets en de heren der schepping kunnen daarentegen doen en laten wat ze willen. Maar gelukkig wordt er nu achter dat skaten tot diep in de nacht 'n punt gezet.

Adam: *(scherp)* Hoezo? Hoe bedoel je dat?

Ingrid: Als dat portret, waar jij het trouwboekje meedeelt, er zo aanstonds weer is, mag jij je toch geen tien meter meer van huis wagen.

Adam: *(stoer)* Ik ga skaten wanneer ik dat wil!

Ingrid: *(gemoedelijk)* Ja ja, dat kennen we. En mij zal het trouwens ook worst wezen. Maar eh, zou het onderhand niet eens tijd voor je worden? Met welke trein komt Viola? *(Ingrid is nu, met de rug naar achter links toe, bezig met de tafeltjes, stoelen en bloemen; Adam maakt, ook met de rug naar achteren, aanstalte af te gaan in links; Viola op van achteren, met twee koffers; 'n potige dame, met gezet figuur)*

Adam: Met die van half tien geloof ik. Maar ik hoef me niet te haasten, want de hoop, dat haar eens ooit iemand zal ontvoeren, heb ik allang opgegeven. En op die beautyfarm zullen ze heus geen kans hebben gezien van die lelijke eend 'n mooie zwaan te maken. *(Viola laat nu, vlak achter hem, met een plof beide koffers op de grond vallen; Adam schrikt zich 'n ongeluk, grijpt naar z'n hart, schreeuwt)* Viooola! Moet je me nou zo verschrikken? Ik had erin kunnen blijven!

Viola: *(koud)* Waarom heb je het dan niet gedaan? Dat zou voor mij 'n zorg minder zijn geweest.

Adam: Maar liefje, hoe kun je nou zoiets zeggen?

Viola: Dat gefemel kun je maar beter bewaren voor die *(nikt op Ingrid)* daar. Zoiets werkt bij mij allang niet meer. Volgens jou ben ik immers 'n lelijke eend, die men maar het beste op het station geparkeerd kan laten staan. Maar goed, ik weet nu in elk geval waar ik aan toe ben.

Adam: Och kom, Viola, leg toch niet ieder woord meteen op 'n gouden schaalje. Laat je liever eens bekijken. (*haar bewonderend*) Je bent er werkelijk stukken op vooruit gegaan zeg!

Viola: (*bits*) Bespaar me alsjeblieft dat gehuichel, ja! Ik lig daar, onder de handen van die schoonheidstechneuten, allerlei kwalen te ondergaan, alleen om jou 'n plezier te doen en jij staat me, ten overstaan van dat personage daar, af te breken. En dát, ofschoon je precies weet, hoe die zich over mij pleegt uit te laten.

Ingrid: Moet je haar horen! Wie begint er dan steeds weer opnieuw? Als het aan mij lag, zou hier heus wel vrede heersen.

Viola: O ja, wie gelooft, wordt zalig! Ik zie toch zeker wel wat hier gaande is! Die van mij het hoofd op hol brengen, zodra ik m'n rug gedraaid heb. Je zou er beter aan doen je eens wat meer en uitgebreider om je eigen kater te bekommeren. Die staat erom bekend, dat hij het muizen niet kan laten.

Ingrid: Mijn man kan daar best buiten. Die heeft, in tegenstelling tot de jouwe, bij zich thuis tenminste nog altijd iets appetijtelijks voor ogen. En Adam had gelijk. Die veertien dagen plamuren en beitsen zijn weggegooid geld geweest, want geholpen hebben ze geen zier.

Viola: (*honend*) Iets appetijtelijks? Aan jou? Waar zou dat dan moeten zitten? Van jouw uitgedroogde aanblik is Lennart allang niet meer gecharmeerd. Die staat tegenwoordig meer op het mondaine.

Ingrid: Ach mens, jij hebt uit pure frustratie over je eigen uiterlijk en omvang, niets anders in de zin, dan tussen mijn man en mij tweedracht te zaaien.

Viola: Met mijn figuur ben ik meer dan tevreden. En bovendien heb ik veel meer innerlijke waarden. Nog afgezien van mijn zelfkennis. En wie me zo niet wil zien, kan immers om me heen kijken.

Adam: (*achter de rug van Viola, een omvangrijk persoon aanduidend, in zichzelf*) Maar lang niet meer.

Viola: (*als door 'n wesp gestoken*) Zei je wat, Adam Steegs?

Adam: Ik zei, zo zwaar ben je lang niet meer.

Viola: (*'n keer om haar eigen as draaiend*) Ik ben daar tien kilo kwijtgeraakt. (*ziet 't nu pas*) Hé zeg, sinds wanneer heeft die tafels met stoelen buiten staan?

Ingrid: Tja, Viola, die het eerst komt, die het eerst maalt.

Adam: Niets om je over op te winden, Viola. Door het slechte weer van de laatste tijd, heeft Ingrid niet eens de kans gekregen haar terras te openen.

Viola: En waarom heb je me daar aan de telefoon niets over gezegd?

Adam: Om te voorkomen, dat jij je nodeloos zou opwinden.

Viola: Sta toch niet te liegen man! Je was gewoon te laf om het mij te

vertellen! En dan nóg wat. Je wilde ook niet, dat ik vroeger naar huis zou komen. En dat was natuurlijk om je handen vrij te hebben, zodat je tot diep in de nacht kon zitten te skaten.

Adam: Maar Viola, hoe kom je erbij? Je weet toch, dat ik er elke morgen om drie uur uit moet. Dan heb ik toch zeker m'n nachtrust nodig.

Ingrid: Neem me niet kwalijk, Adam. Maar voor jou zou ik m'n handen toch niet in het vuur durven te steken.

Viola: Dat hoeft je ook niet. Het is al voldoende, als je ze om je eigen Don Juan brandt. En die vent van jou zal ik sowieso eens 'n vuurtje onder z'n kont stoken. Vandaag nog wil ik "mijn" vergunning voor 'n terras hebben. Anders ga ik m'n beklag persoonlijk bij de burgemeester zelf doen en heeft jouw Lennart 'n probleem.

Ingrid: Dit hier is volkomen legaal, als je dat maar weet. Voor kort heeft er dienaangaande een wetswijziging plaatsgevonden en toen heeft Lennart die vergunning meteen voor me geregeld.

Viola: O zo. En toen ik 'n paar weken geleden voor de zoveelste maal om net zo'n vergunning vroeg, beweerde die lamstraal van jou, dat hij me niet kon helpen, onder het motto: voorschrift is voorschrift. Maar zo zie je maar weer: wie het dichtst bij het vuur zit, warmt zich het best.

Ingrid: Op de eerste plaats kun je het Lennart niet kwalijk nemen, dat hij toevallig in de commissie van Ruimtelijke Ordening zit, op de tweede plaats kan hij er niets aan doen, dat die wetswijziging zo vlug door de gemeenteraad werd goedgekeurd en op de derde plaats mag men het toch vrij normaal noemen, als hij in zo'n geval het eerst aan z'n eigen vrouw denkt.

Viola: Ja, aan jou en de andere dames, met wie hij regelmatig te zien is.

Ingrid: Wat wil je daarmee zeggen?

Viola: Dat kun je je toch wel denken.

Adam: Niets wil ze daarmee zeggen, Ingrid. Viola probeert je alleen maar op stang te jagen. *(tot Viola)* En kom nu maar. Je zult eerst wel even willen uitrusten, neem ik aan.

Viola: Uitrusten? Hoe zou ik dat nu kunnen, als zij me daar met haar terras m'n hele klantenkring afsnoept? Pak die koffers en maak dat je ermee in 't huis komt.

Adam: *(doet dat, sarcastisch)* Ik geloof, dat we weer een geweldige tijd tegemoet gaan.

Viola: *(hem in links afduwend)* Hou je kiezen maar op elkaar jij! In plaats dat je alles had gedaan om te verhinderen, dat zij zich daar breed kon maken, loop je het loeder ook nog mooie ogen te maken. *(af)*

Lennart: *(met 'n krant op uit rechts)* Ingrid, je zou me eens 'n lekkere kop koffie kunnen brengen. Ik wil, nu het eindelijk eens niet regent, op m'n vrije dag 'n beetje van het mooie weer genieten.

Ingrid: Zeker. Maar je moet het niet tot 'n gewoonte maken, hier steeds te komen zitten. De klanten zouden afgeschrikt kunnen worden, als ze telkens iemand van ons zien.

Lennart: Tot nu toe heeft het steeds geregend, dus ben ik zo te zeggen de eerste klant hier. En overigens wil ik niet hopen, dat mijn aanblik werkelijk zo afschrikwekkend is. Misschien dat mijn aanwezigheid de klanten net aantrekt.

Ingrid: Vooral de vrouwelijke.

Lennart: Hoe kom je nou op zoiets?

Ingrid: Viola maakte net weer 'n opmerking in die richting.

Lennart: Och, is die oude taart weer terug? En, hoe ziet ze eruit? Hebben die modderbaden en andere toestanden geholpen?

Ingrid: Ik heb er in elk geval niets van gemerkt. Maar ze was wel witheet over ons terras. En zodra ze je in 't vizier krijgt, zul je wat gaan meemaken.

Lennart: Ingevolge deze wetswijziging kan zij nu ook 'n vergunning krijgen. En als ze dat hoort, zal ze wel weer stoom afblazen.

Ingrid: Heb je Mike vanmorgen al gezien?

Lennart: Nee. Ik dacht, dat hij nog sliep.

Ingrid: Kon niet, ik had 'm nodig. Onze knecht heeft het alweer eens laten afweten. Maar ik zweer 't je: onze jongen zal ooit 'n meesterbakker worden. Die hééft 't gewoon!

Lennart: Nou ja, dat zal dan mettertijd wel blijken. Maar kom zeg, zorg nu eerst eens voor 'n kop koffie.

Ingrid: (*af in rechts*) Die had je verdorie toch ook zelf kunnen meebrengen.

Mike: (*direct daarna op uit rechts*) Ha, die pa.

Lennart: Goeiemorgen, jongen. Ga zitten.

Mike: (*doet dat*) Eventjes, ja.

Lennart: (*samenzweerderig*) En, hoe gaat 't?

Mike: Zo lala.

Lennart: Oei, dat klinkt niet erg enthousiast. Laat eens horen waar de schoen wringt.

Mike: Probleempje met de vakschool. Ik heb daar al tweemaal verstek laten gaan, omdat ik de avonden ervoor met de band moest optreden, pas diep in de nacht thuiskwam en het beide keren haast middag was toen ik uit m'n nest kwam.

Lennart: Goeiegenade zeg! Als ma erachter komt, zal er wat zwaaien. En als ze dan ook nog ontdekt, dat jij in de muziek zit en ik je daarbij ondersteun, kunnen we 't alletwee wel schudden.

Mike: Verdikkeme, pa, je moet me helpen. Een dezer dagen zal er wel een brief van die school komen en die moet je onderscheppen. Ik

beloof je ook, eerlijk waar, dat ik van nu af aan geen enkele dag meer zal missen.

Lennart: Maak je niet benauwd, dat regel ik wel. Maar ik ga je wel aan je woord houden, vriend.

Mike: (*twee vingers omhoog*) Ik zweer 't je pa. Weet je, het liefst zou ik ma ook in vertrouwen nemen. Maar als ik haar ga vertellen, dat Nathalie en ik samen met 'n band optreden en daarnaast ook privé iets met elkaar hebben, gaat ze beslist door de rooie.

Lennart: Ik weet zeker, dat ma absoluut niets tegen Nathalie zou hebben, als 't niet uitgerekend de dochter van die Viola was.

Mike: Te gek toch ook, dat die twee elkaar niet kunnen zien of luchten.

Lennart: Maar die Viola "is" ook 'n kind van de duivel, dat vertel ik je. Ik zou die oude taart graag eens een loer willen draaien, maar daarvoor moet je bij die van goeden huize komen.

Mike: Luister, pa, en dan is er nog iets. Bij gelegenheid van het stadsfeest willen wij straks voor 'n verrassing gaan zorgen. Nathalie zal dan, onder begeleiding van onze band, als zangeres optreden.

Lennart: Oei! Dan zal ma vandaag al gaan ontdekken waar jullie mee bezig zijn! Tjonge zeg! Niettemin, als het een succes mocht worden, weet ik zeker, dat ze, ondanks alles, toch trots op je zal zijn.

Mike: Nou ja, dat moeten we dan maar eens afwachten. (*opstaand*) Maar eh, nu moeten we wel nog even weg voor een laatste repetitie. (*naar links kijkend*) Ik vraag me alleen af, of Nathalie al zover is, dat ze met me mee kan.

Lennart: Ga maar alvast. Beter dat ma jullie niet samen ziet weggaan. Straks krijgt ze nog tijd genoeg om van d'r geloof te vallen. En als Nathalie komt, zal ik d'r wel vertellen, dat je al weg bent.

Mike: (*af via achter*) Zeg haar maar, dat ik bij de kiosk blijf wachten.

Nathalie: (*na korte pauze op uit links*) O, goedemorgen, meneer Hambeukers. Ik dacht zonet nog Mike gehoord te hebben.

Lennart: Hij wacht op je bij de kiosk.

Nathalie: U eh, u weet ervan?

Lennart: Wat dacht je. En ga nu maar vlug.

Nathalie: (*af via achter*) O, dankuwel.

Ingrid: (*op met dienblaadje, waarop koffieset*) Waar is Mike gebleven? Hij zou me toch nog in de winkel helpen.

Lennart: Hij moest nog even ergens naartoe.

Ingrid: Och ja, heeft ie ook gezegd. Het zou me niets verbazen, als hij niet weer achter 'n paar vakboeken aanzit. Die jongen is nu al een banketbakker met sterallures.

Lennart: O ja, sterallures heeft hij zeker.

Ingrid: Ik zei 't voorheen al: hij zal 't nog ver schoppen. Zeker, nu hij ook

nog stage loopt bij de beste banketbakker van 't land.

Lennart: Onze Mike zal beslist nog van zich doen spreken, dat is zo.

Ingrid: (*dwepend*) Die jongen aard volkomen naar mij. Ik heb als klein kind ook al bij m'n grootvader in de bakkerij gestaan.

Lennart: Maar Mike is geen kind meer, Ingrid. En wie weet, misschien heeft de jongen ook wel iets van mij, of van je vader.

Ingrid: (*opgewonden*) Van mijn vader? De naam van die nietsnut wil ik in m'n huis niet meer horen!

Lennart: (*grinnikend*) In z'n kwaliteit van musicus schijnt hij nogal achter de vrouwtjes te hebben aangezeten, zoals je me wel eens verteld hebt.

Ingrid: Voor het najagen van dergelijke bedenkelijke genoegens, hoeft men niet per se musicus te zijn, dat heb ik inmiddels wel ervaren.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto